

Qulam Məmmədlinin xatirələri nəşr olunmuşdur

XX əsr Azərbaycan mətbuatının görkəmlisi simalarından olan Qulam Məmmədlinin adını hələ 1970-ci illərin ortalarından, tələbəlik ilərindən eйтmişdim.

Əslən Cənubi Azərbaycandan, Təbrizdən olduğunu, geniş jurnalist-publisist fəaliyyəti göstərdiyini, eləcə də mətbuat tarixinə, Azərbaycanın görkəmli yazıçı və ictimai xadimlərinin həyat və fəaliyyətinə dair kitablar yazdığını biliydim.

Lakin şəxsən mənim və yəqin ki, elmle məşğul olan bir çox tədqiqatçıların həyatına Qulam Məmmədlə, ilk növbədə, mənbəşünas-tədqiqatçı kimi daxil olmuşdur. Hələ universitetdə diplom işi yazarkən, daha sonra namizədlik dissertasiyası üzərində işləyərkən onun "Xiyabani" kitabı ve İran kommunistlərinin mühacir mətbuat tarixinə dair qiyaməti məsləhətləri mənən çox kömək etmişdi.

Qulam Məmmədlinin yazılı ırsini təşkil edən kitabların böyük eksəriyyəti çox gərgin və səbirlə zəhmətin nəticəsi olmaqla, Azərbaycan ədəbiyyatı, mətbuatı, mədəniyyəti tarixi ilə məşğul olan tədqiqatçılar üçün qiyaməti mənbə funksiyasını yerine yetirir. XX əsr xalqımızın ən görkəmli şəxsiyyətlərinin həyatına dair tətbiq etdiyi bioqrafik salnamələrlə ("Molla Nəsrəddin", "Hüseyin Ərəblinski", "Azərbaycan teatrının salnaməsi - iki hissəli", "Üzeyir Hacıbəyov", "Cavid ömrü boyu", "Nəriman Nərimanov", "Abbas Mirzə Şərifzadə") Qulam Məmməlli Azərbaycanın müasir mətnşunaslıq elmi sahəsində, sözün əsl mənasında, yeni istiqamətin - salname ədəbiyyatının əsasını qoymuşdur. Lakin salnamələrin əhəmiyyəti onların yalnız həsr olunduğu şəxslərin ömr və yaradıcılıq yolunu izləməklə mehdudlaşdırır, həmin şəxslərin doğuldugu, yaşadığı, yaratdığı bütöv bir tarixi dövrü və mühiti öyrənmək üçün də ilkin, etibarlı və mühüm bir mənbə funksiyası daşıyır. Bu baxımdan Qulam Məmmədlinin istər adıçəkilən salnamələri, istərsə də digər kitabları xalqımızın yalnız ədəbi-mədəni ırsının deyil, tarixinin öyrənilməsi üçün də qiyaməti mənbə sayılır.

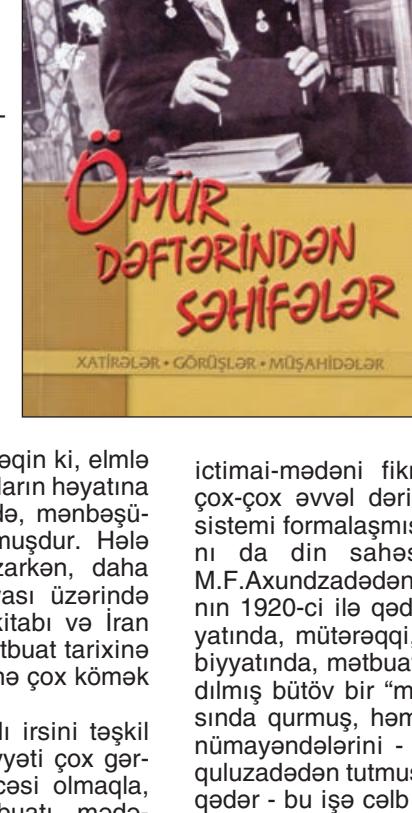
Bu günlərdə "Təhsil" neşriyyatının dəstəyi ilə Qulam Məmmədlinin "Ömür dəftərindən sehipələr. Xatirələr. Görüşlər. Müşahidələr. 1897-1977" adlı kitabı oxuculara təqdim olundu. Xatirələr 1897-1977-ci illəri, yeni müəllifin anadan olduğu vaxtdan ömrünün ahıl çağlarına kimi yaşadığı - 80 illik dövrü əhatə edir.

Oxuculara təqdim olunan kitab Q.Məmmədlinin bu güne qədər məlum olan xatirələrinin yeganə, bitməmiş, yaxud hansı səbəbdənse son sehipələri itirilmiş əlyazma nüsxəsi əsasında, müəllifin dil və üslubu saxlanılmışla, hər hansı ixtisar, yaxud redakte olunmadan nəşr edilib.

Qulam Məmmədlinin çoxsaylı əsərlərinin böyük eksəriyyətinin tədqiqatçılar üçün qiyaməti mənbə funksiyası daşıdığı kimi, öz-özlüyündə maraqlı və dolğun həyat həkayesi sayılan "Ömür dəftərindən sehipələr" də memuar ədəbiyyatı olmaqla bu baxımdan istisna təşkil etmir. Əksinə, 80 illik bir tarixi dövrü əhatə etməklə, müəllifin bu tarixin ayrı-ayrı dönenlərində rast gəldiyi, ünsiyyətde olduğu, əməkdaşlıq etdiyi məşhur şəxsiyyətlər - siyasi və ictimai xadimlər, yazıçı və şairlər, ədəbiyyat, mətbuat, teatr xadimləri və başqaları haqqında yazdığı xatirələrin hər biri yalnız Qulam Məmmədlinin özünün deyil, xatırladığı şəxsiyyətlərin də həyat və yaradıcılığının hansısa yeni, bəzən naməlum sehipələrinə bir işq saçır. Bu baxımdan xatirələrdə Sultan Məcid Əfəndiyev, Əli Heydər Qarayev, Həbib Cəbiyev, Ruhulla Axundov və digər Sovet Azərbaycanının dövlət xadimləri, Cəlil Məmmədquluzadə, Cəfər Cabbarlı, Üzeyir Hacıbəyov, Sergey Yesenin, Salman Mümtaz, Hüseyin Ərəblinski və başqaları kimi görkəmli ədəbiyyat və sənət adamları ile görüşləri və əməkdaşlığı haqqında getirdiyi şəhadətlər böyük maraq doğurur.

Eynilə Qulam Məmmədlinin uşaqlıq və gənclik illərini keçirdiyi Aşqabad şəhərində azərbaycanlı məhəllələrinin həyatının təsviri, iştirakçıları olduğu tarixi hadisələr, ilk növbədə, 1941-1946-ci illər Cənubi Azərbaycanda baş verən siyasi proseslər və Sovet Azərbaycanı nümayəndələrinin həmin proseslərde iştirakı ilə bağlı qələmə aldığı tarixi faktlar kimi də əhəmiyyət daşıyır. İki hissəyə parçalanmış bir xalqın uzun onilliklərdən sonra ilk dəfə ən yaxın temasına hər hansı məqsədlərle imkan verildiyində asılı olmayıaraq bu ünsiyyətin, bu əlaqələrin, bu əməkdaşlığının, istər öz zamanında, istə sonrakı dövrlər üçün nə qədər böyük əhəmiyyət kəsb etdiyi ayrıca bir mövzudur. Lakin Sovet Ordusunun kapitanı kimi Qulam Məmmədlinin bu "siyasi ezamiyyətinin" nəticəsi olaraq Təbrizdə və Bakıda çap etdirdiyi "Heyran xanım", "Mirzə Əli Möcüz", "Bəxtiyanname", "Xiyabani", "Qızıl sehipələr" kitabları və "Zeynəb paşa", "Gülşəd" kimi tarixi və inqilabi şeirleri bu ünsiyyətin verdiyi bəhrənin ən bariz nümunələri sayıla bilir.

Təbii ki, Q.Məmmədlinin "Ömür dəftərinin sehipələr"ində oxucuların müəyyən hissəsində, əsasən, Sovet dövründə yaşamış, yaxud həmin dövrü daha çox menfi çalarlardada xatırlayan insanlarda, xüsusi gənclərdə bir sıra suallar doğura biləcək məqamlar da var. Xatirələrin Sov.İKP rəhbərlərindən L.I.Brejnevən gətirilən sitatla başlanmasından tutmuş, Q.Məmmədlinin

sovət sisteminə, Lenin ideyalarına və üzvü olduğu Komunist Partiyasına bağlılığını, sədaqətini döñə-döñə vurğulaması, müəllifin ateist mövqeyi və dine qarşı təbliğatçı fəaliyyəti və s. bu ki mi məsələlər bu gün "qəbulədilməz" kimi görünə bilər. Burada qətiyyən Q.Məmmədiyə hər hansı bəraət qazandırmaq cəhdini etməyərək, sadəcə həmin məsələlərə münasibət bildirmək istərdik.

Dini xurafat, cəhalət və nadanlığa qarşı Azərbaycan

ictimai-mədəni fikrində hələ sovetlərdən çox-çox əvvəl dərin kökləri olan dəyərlər sistemi formalaşmışdı. Sovet təbliğat maşını da din sahəsində öz işini məhz M.F.Axundzadədən başlayaraq Azərbaycanın 1920-ci ilə qədərki ictimai-medəni həyatında, mütərəqqi, demokratik ruhlu ədəbiyyatında, metbuatında bu mövzuda yaradılmış bütöv bir "məktəb" in ənənələri əsasında qurmuş, həmin "məktəb" in görkəmli nümayəndələrini - klassik Cəlil Məmmədquluzadədən tutmuş gənc Cəfər Cabbarlıya qədər - bu işə cəlb etmiş və sözsüz ki, nəzərəçarpacaq uğurlar qazanmışdır. Xatirələrindən göründüyü kimi, "dini etiqad" inə hələ 1913-1914-cü illərdə, "Molla Nəsrəddin" i oxuyandan sonra "xal düşmüş" Qulam Məmmədlinin sonralar sovet rejiminin fənatizm, nadanlıq və geriliyə qarşı yönəlmış mədəni quruculuq programının həyata keçirilməsində fəal iştirakı da bu baxımdan tamamilə məntiqə uyğun idi.

Digər tərəfdən, xatirələrin hər sehipə sindən və bütün ruhundan onun müəllifinin, sözün tam mənasında, əsl sovet adamı və əsl komunist olduğu duyulur. Və müəllif özü bununla fəxr edir. Başlıca məqam isə Qulam Məmmədlinin bütün bu münasibətində tamamilə səmimi olmalıdır. Həmçinin Qulam müəllimin bu səmimiyyətinə də tam əsas vardır. XIX əsrin sonlarında Cənubi Azərbaycandan Qafqaza və Orta Asiya mühacirət etmiş on minlərlə imkansız ailədən birinin övladı, 4 illik molla məktəbində təhsilə kifayətlənmələ olan, yeniyetmə yaşlarından ağır əmək fəaliyyətinə başlayan, ənənəvi olaraq bütün dünyada fəhlə sinfinin ən qabaqcıl dəstəsi sayılan mətbəə fəhləsi olmaqla ictimai proseslərə qoşulan, öz fəhmi, ağılı və zəhmətinin gücünə mənsub və məhkum olduğu sosial təbəqədən qopmağa, savada, biliyə, mədəniyyətə qoşuşmağa can atan istedadlı bir gənc ona birdən-birə belə bir imkanı yaradan siyasi sisteme necə sədaqətli olmaya bilərdi!?

Bütün 75 illik tarixi milyonlarla günahsız insanların, o cümlədən "müdaficisi" olduğu fəhlə və kəndlilərin faciəsi ilə yazılmış sovet dövləti digər tərəfdən məhz milyonlarla Qulam Məmmədlə kimilərinin timsalında özü nüsnə həqiqətən fəhlə-kəndlə hakimiyyəti olduğunu təsdiq edirdi. Təbii ki, Qulam Məmmədlinin öz "karyerasında" pillə-pillə irelili məsi, Sovet Azərbaycanı rəhbərliyi tərəfindən ona mühüm dövlət tapşırıqları verilməsi, bir sıra vəzifələrə təyin edilmesi onun yalnız "fəhlə sinfinə" mənsubiyyətinə görə deyil, həm də istedad və bacarığı, yüksək işgüzarlıq qabiliyyəti və məsuliyyət hissi nəzərə alınmaqla başa gəlirdi. Ədalet xatirinə, hakimiyyətin də, öz növbəsində, Qulam Məmmədlə kimi etibarlı və fədakar kadrlarına göstərdiyi qayğı və dəstək qeyd olunmalıdır.

Burada daha bir məsələni də vurgulamaq lazımdır. Qulam Məmmədlinin bir tədqiqatçı kimi Azərbaycanın tarix və ədəbiyyat elmləri sahəsində xidmətləri respublikanın en ali elmi dairələrində yüksək qiymətləndirilmişdir. Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyasının Rəyasət Heyəti və Prezidenti səviyyəsində Moskvada Ali Attestasiya Komissiyası və digər təşkilatlar qarşısında bir neçə dəfə ali təhsili olmadan, nəşr edilmiş əsərlərinin ümumi sayına görə Q.Məmmədiyə dissertasiya müdafiə edib elmi dərəcə almasına icazə verilməsi haqda vəsatət qaldırılmışdır. Lakin mərkəz bu müraciətlərə hər dəfə mənfi cavab vermişdir.

Əslində, Moskvanın o dövrə, xüsusi 70 yaşlı yaradıcı bir insana münasibətde elə də ciddi problem sayılmayan bu məsələdə görünməmiş bir sərtlik və inad göstərərək müdafiəsinə izin vermədiyi "hami-zədlik" elmi dərəcəsi Qulam Məmmədlinin adı elmi işçinin fəaliyyət dairesinə qətiyyən "sığışmaya" tədqiqatçı taleyində formal addan başqa bir şey olmayacağındır.

Zənnimcə, Qulam müəllimə sovet dövründə hökumət və ayri-ayri ictimai təşkilatlar tərəfindən verilən fəxri adlar, medallar, nişanlar, mükafatlar da (onların 97 yaşlı bu xadimin xidmətlərini nə dərəcədə dolğun əhatə etdikləri məsələsinə varmayaraq) bu baxımdan elə də böyük əhəmiyyət daşırmır. Uzun və məzmunlu həyatı boyu çalışdığı işlərde, tutduğu vəzifələrdə, en başlıcası isə yaratdığı əsərləri ilə Qulam Məmmədlə, ilk növbədə, mənsub olduğu o taylı-bu taylı Azərbaycan xalqına təmənnəsiz xidmət etməklə öz adını hər hansı mükafatların fövqündə duran və "Ömür dəftərində" böyük ehtiramla xatırlanan klassiklərin cərgəsinə yazır.

"Ömür dəftərindən sehipələr" i vərəqlədikcə bu həqiqət bir daha təsdiqini tapır. Bu kitab gelən il Qulam Məmmədlinin 120 illik yubileyinə hazırlıq işində ilk töhfələrden biridir.